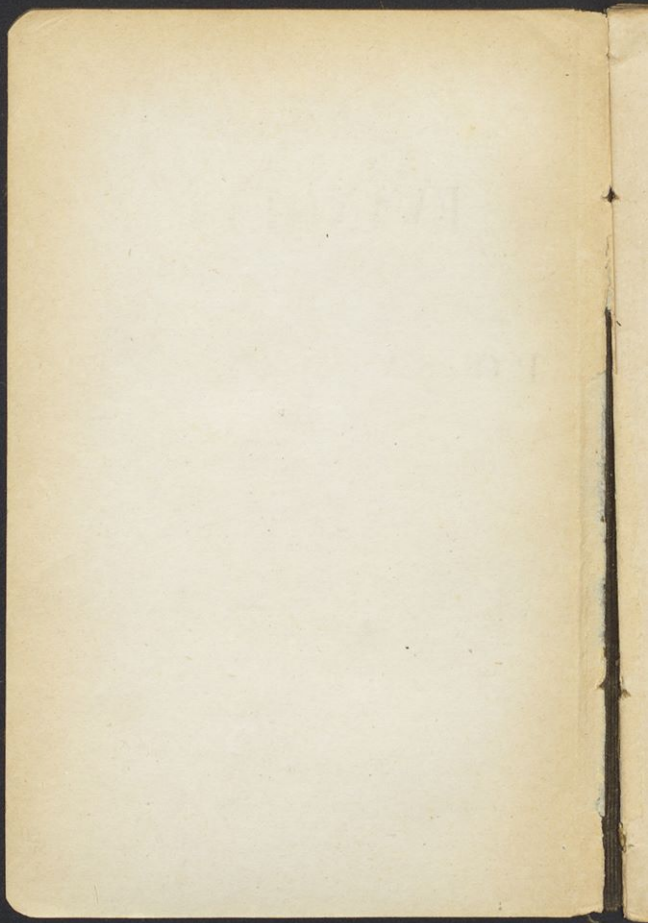

45042

EVANGELJ

P O S V. M A R K U.

NA DUNAJI.

ZALOŽIL A. REICHARD IN DRUŽ.

1869.

45042

~~63032~~

IN = 30002500

EVANGELJ PO SV. MARKU.

I. POGLAVJE.

Začetek evangelja Jezusa Kristusa, sina Božjega.

2. Kakor je pisano v prerokih: „Glej, jaz pošiljam svojega angelja pred tvojim obličjem, kateri pripravi tvojo pot pred teboj.“

3. Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu; poravnajte njegove steze.

4. Krščeval je Janez v puščavi, in oznanoval krst pokore v odpuščanje grehov.

5. In zahajala je k njemu vsa Judejska dežela, in Jeruzalemei; in krščeni so bili od njega vsi v Jordanu reki, spoznavajoči svoje grehe.

6. Bil je pa Janez oble-

čen v velbljodjo dlako, in usnjat pas okoli svojih ledij, in je jedel kobilice, pa divji med.

7. In je oznanoval, govore: Močnejši od mene gre za menoj, kteremu nisem vreden, pripognivši se, odvezati jermenov od njegovih čevljev.

8. Jaz sem vas krstil v vodi, on vas bode pa krstil v svetem Duhu.

9. In zgodilo se je o tistih dneh, prišel je Jezus iz Nazareta Galilejskega, in je bil krščen od Janeza v Jordanu.

10. In precej, stopajoč iz vode, ugleda, da so se nebesa odprla, in Duh ko golob priletí na-nj.

11. In glas se oglasi z nebes: Ti si moj ljubljeni sin, kateri je po mojej volji.

12. In precej ga odžene Duh v puščavo.

13. In je bil tam v puščavi štirideset dni, skušan od satana, in je bil sè zverino; in angelji so mu stregli.

14. Ko je bil pa Janez izročén (Herodu), pride Jezus v Galilejo, oznanovaje evangelj kraljestva Božjega,

15. In govoré: Potekel je čas, in približalo se je kraljestvo Božje; spokorite se, in verujte v evangelj.

16. Hodé pa ob morji Galilejskem, ugleda Simona in njegovega brata Andreja, da nastavljata mreže v morje; ker bila sta ribiča.

17. Pa jima reče Jezus: Pojdita za menoj, in naredím vaju ribiča ljudi.

18. In precej popustita svoje mreže, in gresta za njim.

19. In prišedši odtod malo dalje, ugleda Jakoba, sina Zebedejevega, in njegovega brata Janeza, a nju, da krpata v ladji mreže.

20. In precej ju pokliče. Pa popustita svojega očeta Zebedeja v ladji z najemniki, in gresta za njim.

21. Pa gredó v Kaper-naum; in precej v soboto odide v shajališče, in je učil.

22. In strmeli so nad njegovim naukom; ker učil je je ko tisti, ki ima oblast, a ne ko pismouki.

23. In bil je v njih shajališči človek, imajoč nečistega duha, pa zavpije,

24. In reče: Oj, kaj imaš z nami, Jezus Nazarečan? Si li prišel, da nas pogubiš? Poznam te, kdo si, svetnik Božji.

25. Pa mu zažuga Jezus, velé: Omolkni, in pojdi iz njega.

26. In nečisti duh ga strese, pa zakričí na ves glas, in odide iz njega.

27. In vsi se tako prestrašijo, da so povpraševali drug drugega, govoré: Kaj je to? kakošen je ta novi nauk, da z oblastjo tudi nečistim duhovom ukazuje, in pokorni so mu?

28. In glas o njem se raznese naglo po vsej pokrajini Galilejskej.

29. In odšedši precej iz shajališča, pridejo v hišo Simona in Andreja, z Jakobom in Janezom.

30. Tašča Simonova je paležala mrzlična; in precej mu povedó o njej.

31. In pristopivši, vzdigne jo, prijemši jo za roko; in precej jo popustí mrzlica, ter jim je stregla.

32. Zvečer pa, ko je colnce zatonilo, prinašali so k njemu vsakovrstne bolnike in obsedence.

33. In vse mesto se je bilo zbralo pred vratmi.

34. In ozdravil je mnogo bolnikov različnih bolezni; in mnogo hudičev je izgnal, in ni pustil govoriti hudičem, ker so ga poznali.

35. In zjutraj zeló zgodaj vstane, in greven, ter odide na samotni kraj, in je tam molil.

36. Pa potekó za njim Simon in tisti, kateri so bili z njim.

37. In ko ga najdejo, rekó mu: Vsi te iščejo.

38. Pa jim pravi: Pojdimó v bližnje trge, da

bom tudi tam učil; ker za to sem prišel.

39. In je učil po njih shajališčih, po vsej Galileji, in izganjal hudiče.

40. Pa pride k njemu gobovec, prosé ga in klečé pred njim, in mu pravi: Če hočesh, zamoreš me očistiti.

41. Jezusu se pa zasmili, in stegnivši roko, dotakne se ga, in mu reče: Hočem, bodi čist!

42. In ko je to rekel, precej je šla od njega goba, in bil je očiščen.

43. In zažugavši mu, odžene ga precej,

44. In mu velí: Glej, da nikomur nič ne povéš; nego pojdi, pokaži se duhovnu, in darúj za svoje očiščenje, kar je ukazal Mojzes, njim za pričo.

45. On pa, odšedši, začne mnogo pripovedati in zgodbo razglaševati, da ni mogel *Jezus* nič več očitno v mesto iti; nego zunej po samotnih krajih je bil, in prihajali so k njemu od vseh strani.

II. POGLAVJE.

In zopet vnide v Kaper-naum za *nekoliko* dnî; in zasliši se, da je v hiši.

2. In precej se jih zbere toliko, da niso imeli ni pred vratmi prostora; in govoril jim je besedo *Božjo*.

3. Pa pridejo k njemu, in prinesó mrtvoudnega, ktere-rega so nesli štirje.

4. In ko mu se niso mogli približati za voljo ljudstva, odkrijejo streho, kjer je bil, in ko jo prederó, spusté dol posteljo, na kterej je mrtvoudni ležal.

5. Videvši pa Jezus njih vero, velí mrtvoudnemu: Sin, odpuščeni so ti tvoji grehi.

6. Bili so panekteri od pi-smoukov tam, sedé in pre-mišljevaje v svojih srcih:

7. Kaj ta tako Boga pre-klinja? Kdo zamore od-puščati grehe, razen eden, Bog?

8. In spoznavši Jezus precej sè svojim duhom, da tako premišlujejo sami seboj, reče jim: Za kaj

to premišlujete v svojih srcih?

9. Kaj jelaže, reči mrtvo-udnemu: Odpuščeni so ti grehi? ali reči: Vstani, in vzemi svojo posteljo, pa hodi?

10. Da boste pa vedeli, da ima oblast sin človečji odpuščati na zemlji grehe, (velí mrtvoudnemu:)

11. Tebi pravim: Vstani, in vzemi svojo posteljo, pa pojdi na svoj dom.

12. In precej vstane, in vzeme posteljo, ter odide vpričo vseh, da so se vsi čudili in Boga hvalili, go-voré: Nikoli nismo kaj ta-kega videli.

13. Pa odide zopet k morji. In vse ljudstvo je šlo k njemu, ter je je učil.

14. In mimo gredé ugleda Levija, sina Alfejevega, da sedí na mitnici, pa mu reče: Pojdi za menoj. Pa vstane, in gre za njim.

15. In zgodí se, ko je se-del *Jezus* za mizo v nje-govej hiši, da so tudi mnogi colnarje in grešniki se-deli z Jezusom in njegovi-mi učenci; ker bilo jih je mnogo, ki so šli za njim.

16. Pismouki pa in Farizeji, videvši ga, da je s colnarji in grešniki, djali so njegovim učencem: Kaj je to, da s colnarji in grešniki je pa pije?

17. In slišavši to Jezus, pravi jim: Ne potrebujejo zdravi zdravnika, nego bolni. Nisem prišel klicat pravičnih, nego grešnike k pokori.

18. In bili so učenci Janezovi in Farizejski, kateri so se postili; pa pridejo, in mu pravijo: Za kaj se učenci Janezovi in Farizejski postijo, tvoji se pa učenci ne postijo?

19. Pa jim reče Jezus: Morejo li se svatje, kedar je ženin z njimi, postiti? Dokler imajo pri sebi ženina, ne morejo se postiti.

20. Priđejo pa dnevi, ko jim bode ženin odvzet, in takrat se bodo postili, o tistih dneh.

21. In nihče zaplate iz novega sukna ne prišiva na staro obleko; sicer odtrga nova zaplata od starega še nekaj, in luknja bo večja.

22. In nihče ne deva novega vina v stare mehove; sicer predere novo vino mehove, in vino se izlije, in mehovi se pokazé; nego novo vino je treba v nove mehove vlijati.

23. In zgodí se, da je šel v soboto po setvah, in so začeli njegovi učenci po poti gredé trgati klasje.

24. Pa so mu djali Farizeji: Glej, kaj delajo v soboto, kar se ne sme?

25. Pa jim reče on: Mar niste nikoli brali, kaj je storil David, ko je bila sila, ter je bil lačen on in tisti, kateri so bili z njim?

26. Kako je šel v hišo Božjo, ko je bil Abijatar véliki duhoven, in je posvečene kruhe pojedel, katerih ni smel nihče jesti, razen duhovni, in dal je tudi tistim, kateri so bili z njim?

27. In jim reče: Sobota je ustvarjena za voljo človeka, a ne človek za voljo sobote.

28. Za to je sin človečji gospodar tudi sobote.

III. POGLAVJE.

In zopet odide v shajališče. Pa je bil tam človek, imajoč posušeno roko.

2. In opazovali so ga, če ga ozdravi v soboto, da bi ga zatožili.

3. Pa velí človeku, imajočemu posušeno roko: Stopi na sredo!

4. In jim reče: Je li dovoljeno v soboto dobro storiti, ali hudo storiti? življenje oteti, ali pogubiti? Oni so pa molčali.

5. In pogledavši po njih okoli z jezo, milovaje je za voljo trdovratnosti njih srca, velí človeku: Stegni svojo roko! Pa stegne, in njegova roka postane zdrava kakor druga.

6. In Farizeji odidejo, ter se precej s Herodovci o njem posvetujejo, kako bi ga pogubili.

7. Pa Jezus odide sè svojimi učenci k morji; in velika množica iz Galileje je šla za njim, in iz Judeje,

8. In iz Jeruzalema, in iz Idumeje, in z one strani Jordana; in ki so prebi-

vali okoli Tira in Sidona: množica velika, slišavši, kakošne reči dela, prišli so k njemu.

9. Pa reče svojim učencem, da bi mu bila ladjica pripravljena, za voljo ljudstva, da ga ne bi stiskali.

10. Ker toliko jih je ozdravil, da so padali na-nj, da bi se ga dotikali, katerikoli so imeli bolezni;

11. In nečisti duhovi, ko so ga videli, padali so pred njim, in kričali, govore: Ti si sin Božji.

12. In zeló jim je žugal, da ga ne bi razglasili.

13. Pa gre na goro, in pokliče k sebi tiste, ktere je on hotel; in pridejo k njemu.

14. In postavi jih dvanajst, da bi bili z njim, in da bi je poslal oznanovat,

15. In bi imeli oblast ozdravljati bolezni, in izganjati hudiče:

16. Simona, in dá mu ime Peter;

17. Pa Jakoba, sina Zebedejevega, in Janeza, Jakobovega brata: in dá jima ime Boanerges, to je: Sinova groma.

18. Pa Andreja, in Filipa, in Jerneja, in Matevža, in Tomaža, in Jakoba, sina Alfejevega, in Tadeja, in Simona Kananičana,

19. In Judeža Iškarjota, kateri ga je tudi izdal.

20. Pa pridejo v hišo; in snide se zopet ljudstvo, da niso mogli ni kruha pojesti.

21. In slišavši to njegovi rojaki, šli so, da bi ga vjeli; ker djali so: Neumen je.

22. In pismouki, prišedši iz Jeruzalema, pravili so: Belzebula ima, in: S pomočjo poglavarja hudičev izganja hudiče.

23. In poklicavši je k sebi, govoril jim je v prilikah: Kako more satan satana izganjati?

24. In če se kraljestvo samo zoper sebe razdvoji, ne more ostati to kraljestvo;

25. In če se dom sam zoper sebe razdvoji, ne more ostati ta dom;

26. In če je vstal satan sam zoper sebe, in je razdvojen, ne more ostati, nego po njem je.

27. Nihče ne more močnemu, prišedši v njegovo hišo, posode pobrati, če poprej močnega ne zveže, in tedaj pokrade njegovo hišo.

28. Resnično vam velim, da bodo vsi grehi odpuščeni sinovom človečjim, tudi kletvine, s kterimi koli bi prekleli Boga;

29. Kdor se pa zaroti proti svetemu Duhu, nima odpuščanja na vekomaj, nego kriv je večne sodbe.

30. Ker djali so: Nečistega duha ima.

31. Pa pridejo njegovi bratje in njegova mati, in stojé zunej, pošljejo k njemu, da ga pokličejo.

32. In sedelo je ljudstvo okoli njega; pa mu rekó: Glej, tvoja mati in tvoji bratje te zunej iščejo.

33. Pa jim odgovorí, in reče: Kdo je moja mati ali moji bratje?

34. In ozré se okrog po tistih, ki so sedeli okoli njega, pa pravi: Glej moja mati in moji bratje!

35. Ker kdorkoli storí voljo Božjo, on je moj brat in moja sestra in mati.

IV. POGLAVJE.

In zopet začne učiti ob morji. In zbere se pri njem toliko ljudstva, da stopi v ladjo, in je sedel na morji; in vse ljudstvo je bilo ob morji na tleh.

2. Ter je je v prilikah mnogo učil, in jim v svojem nauku pravil:

3. Poslušajte! Šel je sejavec *na polje*, da bi sejal.

4. In zgodí se, ko je sejal, padlo je nekaj *semena* kraj ceste; pa prileté tice nebeške, in je pozobljejo.

5. Nekaj je pa padlo na kamnitna tla, kjer ni imelo mnogo prstí; in precej je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje.

6. Ko je pa solnce izšlo, ovenelo je, in ker ni imelo korenine, usahnilo je.

7. In nekaj je padlo med trnje. In trnje je zraslo, in je zadušilo; in ni dalo sadú.

8. In nekaj je padlo na dobro zemljo; in dajalo je sad, kateri je rastel in se množil, in je prinašalo po

trideset, in po šestdeset, in po sto.

9. In jim reče: Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

10. Ko je pa ostal sam, povprašajo ga tisti, kateri so bili pri njem z dvanajsterimi, o tej priliki.

11. Pa jim pravi: Vam je dano, da spoznate skrivnost kraljestva Božjega; onim pa, ki so zunej, godí se vse v prilikah;

12. Da vidijo, in gledajo, pa ne ugledajo; in slišijo, ter poslušajo, pa neumejo: da se ne bi kedaj spreobrnili, in bi jim bili odpuščeni grehi.

13. In jim velí: Mar ne umete te prilike? a kako boste vse prilike umeli?

14. Sejavec seje besedo *Božjo*.

15. Ti so pa, ki so kraj ceste: kjer se seje beseda, in so jo slišali, precej pride satan in vzeme besedo, ktera je vsejana v njih srdca.

16. In enako so ti, ki so na kamnitna tla vsejani: kateri besedo, ko so jo slišali, precej z veseljem sprejmó,

17. Pa nimajo korenine v sebi, nego so nestanovitni; potem ko nastane stiska ali preganjanje za voljo besede, precej se pohujšujejo.

18. In ti so, ki so med trnje vsejani: ti so, kateri besedo slišijo;

19. Pa skrbi tega sveta, in ničemurnost bogatstva, in druge slasti se prikrajdejo, in besedo zadušé, ter ostane brez sadú.

20. In ti so, ki so bili na dobro zemljo vsejani: kateri besedo poslušajo in sprejemajo, ter prinašajo sad, po trideset in po šestdeset, in po sto.

21. In jim reče: Mar se sveča prižiga, da se postavi pod mernik ali pod posteljo? a ne, da se na svečnik postavi?

22. Ker nič ni skrivnega, kar ne bi bilo razodeto; in nič ni tako skritega, da ne bi prišlo na svetlo.

23. Če ima kdo ušesa, da sliši, naj sliši!

24. In jim reče: Pomnite, kar slišite! S kakoršno mero boste merili, bode vam merjeno,

in pridano vam, ki poslušate.

25. Ker kdor ima, njemu bode dano; a kdor nima, odvzeto mu bode tudi to, kar ima.

26. In reče: Tako je kraljestvo Božje, kakor človek, če vrže seme v zemljo,

27. Pa spí in vstaja po noči in po dnevu, in seme poganja, in raste, da ne vé on.

28. Ker zemlja sama od sebe plodi, najprej travo, potem klas, potem polno pšenico v klasu.

29. Ko pa sad dozori, precej pošlje srp, ker nastala je žetev.

30. In velí: Čemu pa primerimo kraljestvo Božje? ali v kakošnej priliki je upodobimo?

31. *Ono je*, kakor zrno gorušičino, katero je, ko se vseje v zemljo, manjše od vseh semen, ktera so na zemlji;

32. In ko je vsejano, raste, in postane večje od vseh zelišč, in dela velike veje, da zamorejo pod

njegovo senco tice nebeške gnezditi.

33. In v mnogih takih prilikah jim je govoril besedo *Božjo*, ko so jo mogli poslušati.

34. Brez prilike jim pa ni govoril; posebej je pa svojim učencem razlagal vse.

35. Pa jim velí tisti dan, ko se je zvečerilo: Pojdimo na drugo stran!

36. In zapustivši ljudstvo, vzemó ga, kakor je bil v ladji; bile so pa tudi druge ladjice z njim.

37. Pa nastane vélik vihar od vetra: valovi so se pa vlivali v ladjo, da se je uže napolnovala.

38. In on je bil na krmi, spé na zglavji; pa ga zbudé, in mu pravijo: Učenik, ali ti ni nič mar, da pogibamo?

39. Pa vstane in zažuga vetru, in reče morji: Molči, umiri se! In nehal je veter, in nastala je velika tihota.

40. Pa jim reče: Za kaj ste tako boječi? Kako, da nimate vere?

41. In uplašijo se z velikim strahom, in so govorili med seboj: Kdo vendar je ta, da sta mu tudi veter in morje pokorna?

V. POGLAVJE.

Pa pridejo na drugo stran morja, v okolico Gadarensko.

2. In precej, ko stopi iz ladje, sreča ga človek iz grobov, imajoč nečistega duha,

3. Ki je prebivališče imel v grobih; in ni z vezmí ga ni mogel nihče zvezati,

4. Ker velikokrat je bil z oklepami in vezmí zvezan, pa je vezí potrgal in oklepe polomil, in nihče ga ni mogel ukrotiti;

5. In vedno, po noči in po dnevu, bil je po gorah in po grobih, ter je kričal in se bil s kamenjem.

6. Ugledavši pa Jezusa oddaleč, steče, in mu se prikloni.

7. In zakričavši na ves glas, reče: Kaj imam s teboj, Jezus, sin Boga naj-

višega? Zaklinjam te pri Bogu, ne muči me!

8. (Ker velel mu je: Pojdi, nečisti duh, iz tega človeka.)

9. In vpraša ga: Kako ti je ime? Pa odgovori, in pravi: Legeon mi je ime, ker nas je mnogo.

10. Ter ga je močno prosil, da jih ne bi izgnal iz tega kraja.

11. Bila je pa tam pod gorami velika čeda svinj, ktere so se pasle;

12. Pa ga zaprosijo vsi hudiči, in rekó: Pusti nas svinje, da v nje gremo.

13. In Jezus jim precej dovoli. In odšedši nečisti duhovi iz *obsedenca*, gredó v svinje. Pa se zakadí čeda z brega v morje — bilo jih je pa kaki dve tisoči — ter potonejo v morji.

14. Tisti pa, ki so svinje pasli, pobegnejo, in oznanijo po mestu in po vasi. Pa gredó *ljudje* ven, da bi videli, kaj bi to bilo, kar se je zgodilo.

15. Pa pridejo k Jezusu, in ugledajo obsedenca, da

sedí in je oblečen in pameten, tistega, ki je imel legeon (množico hudičev); in preplašijo se.

16. Pa jim razložé tisti, ki so videli, kako se je zgodilo obsedencu, in o svinjah.

17. In začnó ga prositi, da bi šel iz njih krajev.

18. In ko stopi na ladjo, prosi ga obsedenec, da bi bil z njim.

19. Jezus mu pa ne dopustí, nego mu velí: Pojdi na svoj dom k svojim, in jim naznani, kaj ti je Gospod storil, in *kako* se te je usmilil.

20. Pa odide, in začne oznanovati po Deseterih mestih, kaj mu je storil Jezus; in vsi so se čudili.

21. In ko se prebrodi Jezus v ladji zopet na drugo stran, zbere se pri njem mnogo ljudstva; in bil je ob morji.

22. In glej, eden od shajališčinih starešin, po imenu Jair, pride in ko ga zagleda, pade pred njegove noge;

23. In ga je močno prosil, govore: Hči mi umira; pridi, položi na njo roké, da ozdravi, in bode živa.

24. Pa odide z njim; in šlo je za njim mnogo ljudstva, in stiskali so ga.

25. In neka žena, ki je imela krvotok dvanajst let,

26. In je mnogo pretrpela od mnogih zdravnikov, in potrošila ves svoj imetek, pa jej ni nič pomagalo, marveč jej je bilo še huje,

27. Prišla je, slišavši o Jezusu, med ljudstvom zad, in se dotaknila njegove obleke;

28. Ker djala je: Če se le njegove obleke dotaknem, ozdravim.

29. In precej je usahnil vir njene krvi, in spoznala je po životu, da je ozdravljena bolezní.

30. In začutivši Jezus precej po sebi, da je šla moč iz njega, djal je, obrnivši se med ljudstvom: Kdo se je dotaknil moje obleke?

31. Pa mu rekó njegovi učenci: *Saj* vidiš ljudstvo, da te stiska, pa praviš: Kdo se me je dotaknil?

32. In oziral se je okoli, da bi zagledal tisto, ki je to storila.

33. Žena pa, vedé, kaj jej se je zgodilo, uplašena in trepetaje pristopi, in pred njim pade, in mu pové vso resnico.

34. On jej pa reče: Hči, tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru, in bodi zdrava od svoje muke.

35. In ko je še govoril, pridejo od shajališčinega starešine, in rekó: Hči tvoja je umrla; čemu nadleguješ še učeniku?

36. Jezus pa sliši precej besedo, ki so jo povedali, in reče starešini: Ne boj se, le veruj!

37. In ni pustil nikomur, da bi šel za njim, razen Petru in Jakobu in Janezu, Jakobovemu bratu.

38. Pa pride v starešininino hišo, in vidi vek in tiste, ki so mnogo jokali in cvileli.

39. In stopivši noter, pravi jim: Za kaj vekate in jokate? Deklica ni umrla, nego spí.

40. Pa so mu se posmehovali. On pa izžene vse, in vzeme dekličinega očeta in mater in tiste, kateri so bili z njim, pa gre noter, kjer je deklica ležala.

41. In prijemši dekličino roko, velí jej: Talita, kumi! to se tolmači: Deklica, (pravim ti,) vstani!

42. In precej je vstala deklica, in hodila; ker imela je dvanajst let; in začudijo se z velikim čudom.

43. In prepové jim močno, da ne bi nihče tega zvedel; in reče, naj jej dadó jesti.

VI. POGLAVJE.

Pa odide otdod, in pride v svojo domovino; in za njim so šli njegovi učenci.

2. In ko je bila sobota, začne v shajališči učiti; in mnogi poslušalci so strmeli, govoré: Odkod

temu to? in kakošna je ta modrost, ki mu je dana, da se tudi takošni čudeži z njegovimi rokami godé?

3. Mar ni ta mizar, sin Marijin, brat pa Jakobov in Jozejev in Judov in Simonov? in mar niso njegove sestre tù pri nas? In pohujševali so se nad njim.

4. Jezus jim pa reče: *Nikjer* ni prerok brez čestí, razen v svojej domovini, in pri rodbini in na svojem domu.

5. In ni mogel tù nobenega čudeža storiti, razen da je malo bolnikov, položivši na nje roké, ozdravil.

6. In čudil se je njih neveri; in hodil je okoli po vaséh, in učil.

7. Pa pokliče k sebi dvanajstere, in je začne razpošiljati po dva in dva, in jim je dajal oblast nad nečistimi duhovi.

8. In jim naročí, naj ne jemljó ničesar na pot, razen same palice; ne torbe, ne kruha ne v pasu denarja;

9. Nego da si obužejo opanke, in ne oblačijo dveh sukenj.

10. In jim je govoril: Kjerkoli stopite v hišo, tam ostanite, dokler ne odidete odondod.

11. In kterikoli vas ne bi sprejeli, in vas ne poslušali, gredé odondod otresite prah izpod svojih nog, njim za pričo. Resnično vam velím: Laže bo Sodomi ali Gomori na dan sodbe, nego tistemu mestu.

12. In odšedši, oznanovali so *ljudém*, naj se spokoré;

13. In izganjali so mnogo hudičev, in mazali z oljem mnogo bolnikov, in ozdravljali.

14. Pa zasliši kralj Herodež o *Jezusu*, (ker se je bilo njegovo ime razglasilo,) in reče: Janez Krstnik je od mrtvih vstal, in za to se godé čudeži po njem.

15. Drugi so govorili: Elija je; drugi so pa pravili: Prerok je, ali kakor kteri od prerokov.

16. Slišavši pa to Herodež, reče: Ta je tisti Janez, kteremu sem jaz glavo odsekal; on je vstal od mrtvih.

17. Ker ta Herodež je poslal, in vjel Janeza, ter ga vklenil v ječi, za voljo Herodijade, svojega brata Filipa žene, da se je z njo oženil.

18. Ker Janez je djal Herodežu: Ni ti dovoljeno imeti svojega brata žene.

19. Herodijada ga je pa zalezovala, in ga hotela umoriti; pa ni mogla.

20. Ker Herodež se je bal Janeza, vedé, da je on pravičen in svet mož, ter ga je varoval; in mnogo je delal, kakor mu je on rekel, in ga je rad poslušal.

21. In ko je napočil priložen dan, da je Herodež v spomin svojega rojstva večerjo napravil svojim knezom in stotnikom in Galilejskim prvakom,

22. Ter je prišla noter Herodijadina hči, in plesala, in se prikupila Herodežu in gostom, reče kralj

dekletu: Zaprosi me, kar češ, in dám ti.

23. In jej priseže: Kar koli me bodeš prosila, dám ti, ko bi bilo tudi do polovice mojega kraljestva.

24. Ona pa odide ven, in reče svojej materi: Ktero reč ga bodem prosila? Ona pa reče: Glavo Janeza Krstnika.

25. Pa odide precej naglo h kralju, in ga zaprosi, velé: Hočem, da mi dáš pri tej priči v skledi glavo Janeza Krstnika.

26. In kralj postane žalosten; pa za voljo prisege in gostov jej ni hotel odreči.

27. In precej pošlje kralj rabeljna, in zapové prinesiti njegovo glavo.

28. Ta pa odide, in mu odseka v ječi glavo, in prinese njegovo glavo v skledi, in jo dá dekletu; a dekle jo dá svojej materi.

29. In ko slišijo to njegovi učenci, pridejo, in vzmó njegovo truplo, in je denejo v grob.

30. Pa se snidejo aposteljni pri Jezusu, in mu

vse sporočé, in to, kar so storili in *ljudi* naučili.

31. Pa jim reče: Pojdite vi sami na samotni kraj, in malo počijte. Ker bilo jih je mnogo, ki so prihajali in odhajali, in ni jesti niso utegnili.

32. Pa odidejo na ladji v samotni kraj sami.

33. In ljudstvo je je videlo, ko so šli proč, in mnogi ga spoznajo. Pa zbežé iz vseh mest peš tje, in je prehité, ter se zberó pri njem.

34. In izstopivši, zagleda Jezus mnogo ljudstva, in zasmilijo mu se, ker bili so ko ovce, ne imajoče pastirja; in začne je učiti mnogo reči.

35. In ko je bila ura uže pozna, pristopijo k njemu njegovi učenci, in rekó: Samoten je ta kraj, in ura uže pozna;

36. Razpusti je, da odidejo v okolne vasí in trge, ter si kupijo kruha, ker nimajo ničesar, da bi jedli.

37. On pa odgovorí, in jim reče: Dajte jim vi jesti. Pa mu pravijo: Če odidemo in kupimo za

dve sto grošev kruha, ter jim damo jesti?

38. On jim pa velí: Koliko hlebov imate? Pojdite in pogledajte! Pa pogledajo, in rekó: Pet, in dve ribi.

39. In zapové jim, naj posadé vse zaporedoma, omizje za omizjem, po zelenej travi.

40. Pa se posedejo v vrste, po sto in po petdeset.

41. In vzešši tistih pet hlebov in tisti dve ribi, ozre se proti nebu in blagoslovi; ter zlomi hlebe, in je dajal svojim učencem, da položé pred nje; in dve ribi razdelí vsem.

42. Pa so vsi jedli, in se nasitili.

43. In nabrali so koscev dvanajst polnih košev, in *ostankov* od rib.

44. In bilo jih je, kateri so jedli hlebe, kakih pet tisoč móž.

45. In precej prisili svoje učence, da stopijo v ladjo, in gredó naprej čez morje k Betsajdi, dokler ne razpustí ljudstva.

46. In ko je odpravi, odide na goro molit.

47. In ko se je zvečerilo, bila jeladja na sredi morja, in on sam na zemlji.

48. In zagleda je, da se mučijo z veslanjem; ker bil jim je veter nasproten. In okoli četrte straže po noči pride k njim, hodé po morji; in hotel je iti mimo njih.

49. Oni pa videvši ga, da hodi po morji, menili so, da je prikazen, in zakričé;

50. Ker vsi so ga zagledali, in se preplašili. In precej spregovorí z njimi, in jim reče: Zaupajte; jaz sem, ne bojte se!

51. Pa stopi k njim v ladjo, in veter utihne. In zeló so se zavzemali, in čudili.

52. Ker niso umeli tega od hlebov; ker njih srce je bilo okamnelo.

53. In prebrodivši, pridejo na zemljo Genezaretsko, in potisnejo ladjo h kraju.

54. In ko stopijo iz ladje, spoznajo ga precej,

55. In obletajo vso tisto okolico, ter začno na posteljah bolnike prinašati, kjer so slišali, da je tū.

56. In koderkoli je hodil v trge ali v mesta ali v vasí, pokladali so po ulicah bolnike, in ga prosili, da bi se le robú njegove obleke dotaknili; in koderkoli so se ga dotikali, ozdravljali so.

VII. POGLAVJE.

Pa se snidejo pri njem Farizeji, in nekteri od pismoukov, prišedši iz Jeruzalema;

2. In videvši nekatere njegove učence, da s prostimi rokami, to je z neumitimi, jedó kruh, zavrnejo je.

3. (Ker Farizeji in vsi Judje ne jedó, dokler s pestjó ne umijejo rok, spolnovaje izročilo starijih.

4. In prišedši s trga, ne jedó, dokler se ne umijejo; in mnogo drugih rečí je, ktere so sprejeli, in je spolnujejo: umivanje ko-

zarcev in vrčev, pa kotlov in klopí.)

5. Nato ga vprašajo Farizeji in pismouki: Za kaj se tvoji učenci ne ravnaajo po izročilu starijih, nego z neumitimi rokami jedó kruh?

6. On jim pa odgovorí, in reče: Lepo je prerokoval Izaija o vas hinavcih, kakor je pisano: „To ljudstvo me z ustnicami spoštuje, njih srce je pa daleč od mene.

7. Pa zaman me česté, učé nauke, človeške postave.“

8. Ker opustivši zapoved Božjo, spolnujete človeške postave, umivanje vrčev in kozarcev, in mnogo drugih tém podobnih rečí počinjate.

9. In jim reče: Lepo zametujete zapoved Božjo, da svojo postavo ohranite.

10. Ker Mojzes je rekel: „Spoštúj svojega očeta in svojo mater.“ In: „Kdor preklinja očeta ali mater, naj sè smrtjo pogine.“

11. Vi pa pravite: Ko bi rekel človek očetu ali materi: Korban! (to je:

Dar je,) s čemur bi ti bilo od mene pomagano.

12. In ne puščate mu nič več storiti svojemu očetu ali svojej materi,

13. Zametovaje besedo Božjo za voljo svoje postave, ki ste jo postavili; in mnogo tém podobnih reči počinjate.

14. Pa pokliče k sebi vse ljudstvo, in jim reče: Poslušajte me vsi, in umejte!

15. Nič ne more človeka oskruniti, kar od zunej v njega prihaja; nego to, kar prihaja iz njega, to je, kar oskrunjuje človeka.

16. Če ima kdo ušesa, da sliši, naj sliši!

17. In ko pride od ljudstva proč v hišo, povpraševali so ga njegovi učenci o tej priliki.

18. Pa jim pravi: Ali ste tudi vi tako nerazumni? Mar ne umete, da vse to, kar od zunej v človeka prihaja, ne more ga oskruniti?

19. Ker ne gre v njegovo srce, nego v trebuh, in gre ven, čisté vse jedí.

20. Reče pa: Kar iz človeka prihaja, to ga oskrunjuje.

21. Ker od znotrej, iz človeškega srca prihajajo hudobne misli, prešestva, kurbarije, poboji,

22. Kraje, lakomnost, hudobnost, zvijača, nečistost, hudobno oko, preklinjanje Boga, napuh, nespametnost.

23. Vse te hudobne reči prihajajo od znotrej, in oskrunjujejo človeka.

24. Pa vstane, in odide odondod v Tirske in Sidonske kraje. In odšedši v hišo, ni hotel, da bi kdo zvedel *za-nj*; pa ni se mogel prikriti.

25. Ker slišavši o njem žena, ktere hči je imela nečistega duha, pride, in pade pred njegove noge.

26. Bilaje pa žena Grkinja, Sirofeničanka po rodu; in prosila ga je, da bi izgnal hudiča iz njene hčeri.

27. Jezus jej pa reče: Pojenjaj, naj se poprej nasitijo otroci; ker ni lepo, da se vzeme kruh otrokom, in se vrže psom.

28. Ona pa odgovorí, in mu pravi: Dà, gospod! pa tudi psi pod mizo jedó drobtine otrók.

29. Pa jej reče: Za voljo té besede, pojdi; šel je hudič iz tvoje hčeri.

30. In odšedši na svoj dom, najde, da je šel hudič iz nje, in hčer je ležala na postelji.

31. In Jezus odide zopet iz Tirskih in Sidonskih predelov, in pride k Galilejskemu morji, po sredi predelov Deseterih mest.

32. Pa pripeljejo k njemu gluhega in mutastega, in ga prosijo, da bi na-nj položil roko.

33. Pa ga vzeme od ljudstva proč na stran, in položi svoje prste v njegova ušesa, pa pljune, in se dotakne njegovega jezika.

34. In pogledavši proti nebu, vzdihne, in mu velí: Efata, to je: Odpri se!

35. In precej se odpró njegova ušesa; in razveže se vez njegovega jezika, in govoril je prav.

36. In prepové jim, da nikomur ne povedó; bolj ko jim je pa prepovedoval,

bolj močno so razglaševali.

37. In presilno so se čudili, govore: Vse je dobro naredil; gluhim nareja, da slišijo, in mutastim, da govore.

VIII. POGLAVJE.

O tistih dneh, ko je bilo vse polno ljudstva *pri njem*, in niso imeli ničesar, da bi jedli, pokliče Jezus k sebi svoje učence, in jim pravi:

2. Ljudstvo mi se smili; ker uže tri dni so pri meni, in nimajo ničesar, da bi jedli;

3. In če je pustim lačne na njih dom, oslabé na poti; ker nekteri od njih so daleč prišli.

4. Pamu odgovoré njegovi učenci: Odkod bi je mogel kdo tù v puščavi nasiliti s kruhom?

5. In vpraša je: Koliko imate hlebov? Oni pa rekó: Sedem.

6. Pa zapové ljudstvu, naj se posedejo po tleh. In vzeme tistih sedem hlebov, in zahvali, in pre-

lomi, ter je dajal svojim učencem, da položé *pred nje*; pa položé pred ljudstvo.

7. In imeli so malo ríb; in blagoslovivši *je*, reče, naj položé tudi té *pred nje*.

8. Pa jedó in se nasitijo; ter poberó ostanke koscev sedem košev.

9. Bilo jih je pa, kateri so jedli, kake štiri tisoči; in razpustí je.

10. In precej stopi v ladjo se svojimi učenci, in pride v Dalmanutske kraje.

11. Pa pridejo ven Farizeji, in se začnó z njim prepirati, in zahtevajo od njega znamenja z neba, skušaje ga.

12. Pa vzdihne sè svojim duhom, in reče: Kaj zahteva ta zarod znamenja? Resnično vam velím: Ne bo dano znamenje temu zarodu.

13. In pustivši je, stopi precej v ladjo, in odide na drugo stran.

14. Pa pozabili so vzeti kruha, in niso imeli več ko en hleb seboj v ladji.

15. Innaročal jim je, govoré: Glejte, varujte se farizejskega kvasú in Herodeževega kvasú!

16. Pa somi slili sami pri sebi, in djali: Ker nimamo kruha.

17. In ko Jezus to spazi, reče jim: Kaj premišljujete, da nimate kruha? Mar še ne spoznate, in ne umete? ali imate še okamnjeno svoje srce?

18. Oči imate, in ne vidite? ušesa imate, in ne slišite? in ne pomnite li?

19. Ko sem pet hlebov zlomil med pet tisoč, koliko ste polnih košev nabrali drobtín? Rekó mu: Dvanajst.

20. Ko sem jih pa sedem med štiri tisoči, koliko polnih košev ste nabrali drobtín? Oni pa rekó: Sedem.

21. In reče jim: Kako ne umete?

22. Pa pride v Betsajdo. In pripeljejo k njemu slepca, in ga prosijo, da bi se ga dotaknil.

23. Pa prime slepca za roko, in ga odpelje ven iz vasí; pa pljune v njegove

oči, in položi na-nj roke, ter ga vpraša, če kaj vidi?

24. Pa spregleda, in reče: Ljudí vidim, da lazijo okoli ko drevesa.

25. Potem položi zopet roke na njegove oči, in mu velí, naj pogleda. In bil je ozdravljen, in videl je bistro vse.

26. Pa ga odpravi nanjegov dom, in reče: Ne hodi ne v vas, in tudi nikomur v vasi ne povedi.

27. Pa gre Jezus in njegovi učenci v vasí Ceza-reje Filipove; in po poti je povpraševal svoje učence, in jim govoril: Kdo pravijo ljudjé, da sem jaz?

28. Oni mu pa odgovoré: Janez Krstnik; in drugi: Elija; drugi pa: Eden od prerokov.

29. A on jim reče: Kdo pa pravite vi, da sem jaz? Peter pa odgovorí, in mu reče: Ti si Kristus.

30. In zažuga jim, da ne bi nikomur pripovedali o njem.

31. In začne je učiti, da mora sin človečji mnogo pretrpeti, in zavržen biti od starešin in vélikih du-

hovnov pa pismoukov, in biti umorjen, in v treh dneh od smrti vstati.

32. In to besedo je govoril srčno. In Peter ga prime, in ga začne odvracati.

33. On se pa obrne, in pogledavši svoje učence, zažuga Petru, velé: Pojdi zad za me, satan! ker ne misliš, kar je Božjega, nego kar je človeškega.

34. In poklicavši k sebi ljudstvo sè svojimi učenci, reče jim: Kdor če za menoj iti, zatají naj samega sebe, in vzeme svoj križ, in gre za menoj.

35. Ker kdor če svoje življenje ohraniti, izgubí je; kdor pa izgubí svoje življenje za voljo mene in evangelja, ta je ohrani.

36. Ker kaj pomaga človeku, če ves svet pridobí, svojeji duši pa škoduje?

37. Ali kaj če dati človek v zameno za svojo dušo?

38. Ker kdor se sramuje mene in mojih besed v tem prešestnem in grešnem rodu, sramoval se

bo tudi sin človečji njega, ko pride v slavi svojega očeta sè svetimi angelji.

IX. POGLAVJE.

In reče jim: Resnično vam pravim, da so nekteri med temi, ki tù stojé, kteri ne okusijo smrti, dokler ne vidijo kraljestva Božjega, da je prišlo z močjó.

2. In po šestih dnéh vzeme seboj Jezus Petra in Jakoba in Janeza, ter je odpelje na visoko goro same posebej; in spremení se pred njimi.

3. In njegova oblačila postanejo svetla, zeló bela ko sneg, kakoršnih barvar na zemlji ne more obeliti.

4. In prikaže jim se Elija z Mojzesom, in pogovarjala sta se z Jezusom.

5. In Peter odgovorí, in reče Jezusu: Rabi, dobro nam je tù biti; pa naredimo tri šotore: tebi enega, in Mojzesu enega, in Eliji enega.

6. Ker ni vedel, kaj govorí; ker bili so zeló uplašeni.

7. Pa nastane oblak, in je zakrije; in glas pride iz oblaka, in reče: Ta je moj ljubljeni sin; njega poslušajte.

8. In nagloma se ozró, pa nobenega več ne vidijo, nego Jezusa samega pri sebi.

9. Ko so pa stopali z gore dol, zapové jim, da nikomur ne povedó, kar so videli, dokler sin človečji ne vstane od mrtvih.

10. In to besedo obdržé v sebi, in povprašujejo med seboj: Kaj je to, od mrtvih vstati?

11. In prašali so ga, in djali: Saj pravijo pismouki, da mora Elija poprej priti?

12. On pa odgovorí in jim reče: Elija pride res poprej, in uravná vse; kakor je pisano tudi o sinu človečjem, da mora mnogo pretrpeti in zaničevan biti;

13. Ali jaz vam pravim, da je tudi Elija prišel, in storili so mu, kar so hoteli, kakor je pisano o njem.

14. In prišedši k učencem, ugleda mnogo ljud-

stva okoli njih, in pismouke, da se z njimi prepirajo.

15. In precej vse ljudstvo, ko ga ugleda, ostrmí, in priteče k njemu, ter so ga pozdravljali.

16. Pa povpraša pismouke: Kaj se prepirate z njimi?

17. Pa odgovorí eden izmed ljudstva, in reče: Učenik, pripeljal sem svojega sina k tebi, kateri ima mutastega duha.

18. In kedar ga zgrabi, lomi ga; a *on* se peni, in škriplje sè svojimi zobmí, in se suší. Pa sem djál tvojim učencem, da bi ga izgnali, in niso mogli.

19. On mu pa odgovorí, in reče: O neverni rod, doklej bom z vami? doklej vas bom trpel? Peljite ga k meni!

20. Pa ga pripeljejo k njemu. In ko ga duh zagleda, precej ga strese; pa pade na zemljo, in se je valjal in penil.

21. Pa vpraša njegovega očeta: Koliko je časa, karmu se je to zgodilo? On pa reče: Od mladih nóg.

22. In velikokrat ga tudi v ogenj vrže ali v vodo, da bi ga pogubil; ali če moreš kaj, pomagaj nam, usmili se nas.

23. Jezus mu pa reče: Če moreš to verovati. Vse je mogoče tistemu, kateri veruje.

24. In precej zavpije mladenčev oče sè solzami, in reče: Verujem, gospod; pomagaj mojej neveri!

25. Videvši pa Jezus, da se steka ljudstvo, zažuga nečistemu duhu, velé mu: Ti mutasti in gluhi duh, jaz ti ukazujem, pojdi iz njega, in ne hodi več va-nj.

26. Pa zakričí, in ga močno strese, in odide iz njega. In postal je ko mrtev, da so mnogi govorili, da je umrl.

27. Jezus ga pa prime za roko, in ga vzdigne; pa vstane.

28. In ko vnide v hišo, povpraševali so ga njegovi učenci na samem: Za kaj ga nismo mogli mi izgnati?

29. Pa jim reče: Ta zarod ne more oditi po ni-

čemur, razen po molitvi in postu.

30. In odšedši odondod, šli so skupaj skoz Galilejo; in ni hotel, da bi kdo zvedel.

31. Ker učil je svoje učence, in jim pravil: Sin človečji bo izdan v človeške roke, in umoré ga; in ko bo umorjen, vstane tretji dan od smrti.

32. Oni pa niso umeli govora, in bali so se njega vprašati.

33. Pa pride v Kaper-naum; in ko je v hiši bil, vpraša je: Kaj ste se po poti med seboj pričkali?

34. Oni so pa molčali; ker bili so se po poti prepirali, kdo je največi.

35. Pase vsede, in pokliče dvanajstere, in jim pravi: Če kdo hoče biti prvi, naj bo najzadnji od vseh, in vsem služabnik.

36. In vzeme otročiča, in ga postavi na njih sredo; ter ga objeme, in jim reče:

37. Kdor enega takih otročičev sprejme v mojem imenu, mene sprejema; in kdor mene sprejme,

ne sprejema mene, nego tistega, kateri me je poslal.

38. Pa mu odgovori Janez, in pravi: Učenik, videli smo nekega, da je v tvojem imenu izganjal hudiče, ki ne hodi za nami; in prepovedali smo mu, ker ne hodi za nami.

39. Jezus mu pa reče: Ne branite mu; ker nobenega ni, kateri bi storil čudež v mojem imenu, in bi mogel brž slabo govoriti o meni.

40. Ker kdor ni proti nam, z nami je.

41. Ker kdor vas napojí s kozarcem vode v mojem imenu, ker ste Kristusovi, resnično vam velím, ne izgubi svojega plačila.

42. In kdor pohujša enega teh malih, ki verujejo v me, bilo bi mu bolje, da bi mu se obesil mlinsk kamen na vrat, in bi bil vržen v morje.

43. In če te pohujšuje tvoja roka, odseci jo; bolje ti je brez roke priti v življenje, nego bi obe roki imel, pa bi prišel v pekel, v neugasljivi ogenj,

44. Kjer njih črv ne umira, in ogenj ne gasne.

45. In če te tvoja noga pohujšuje, odseci jo; bolje ti je hromovemu priti v življenje, nego bi obe nogi imel, pa bi bil vržen v pekel, v neugasljivi ogenj,

46. Kjer njih črv ne umira, in ogenj ne gasne.

47. In če te tvoje oko pohujšuje, izderi je; bolje ti je z enim očesom priti v kraljestvo Božje, nego bi obe oči imel, pa bi bil vržen v ognjeni pekel.

48. Kjer njih črv ne umira, in ogenj ne gasne.

49. Ker vsak bo z ognjem osoljen, in vsaka žrtva sè soljo osoljena.

50. Dobra je sol; če pa sol neslana postane, s čem jo osolite? Imejte v sebi sol, in mir imejte med seboj.

X. POGLAVJE.

Pa vstane odtod, in pride v kraje Judejske, skoz pokrajino za Jordanom; in vrelo je zopet ljudstvo

k njemu; in kakor je imel navado, zopet je je učil.

2. Pa pristopijo Farizeji, in ga vprašajo, če je dovoljeno možu ženo popustiti, skušaje ga.

3. On pa odgovori, in jim reče: Kaj vam je zapovedal Mojzes?

4. Oni pa rekó: Mojzes je dopustil ločilno pismo napisati, in jo pustiti.

5. In Jezus odgovori, in jim reče: Za voljo vaše trdosrčnosti vam je napisal to postavo;

6. O začetku stvarjenja pa, moža in ženo, ustvaril ju je Bog.

7. „Za to zapustí človek svojega očeta in mater; in pridruži se svojej ženi,

8. In dva bosta eno telo.“ Tako nista več dva, nego eno telo.

9. Kar je torej Bog združil, naj človek ne razdružuje.

10. In v hiši ga zopet njegovi učenci o tem povprašajo.

11. Pa jim pravi: Kdor popustí svojo ženo in se oženi z drugo, prešestvuje proti njej;

12. In če žena popustí svojega moža in se omoži z drugim, prešestvuje.

13. In prinašali so k njemu otročiče, da bi se jih dotaknil; učenci so pa branili tistim, ki so je prinašali.

14. Videvši pa to Jezus, razhudi se, in jim reče: Pustite otročiče, naj pridejo k meni, in ne branite jim; ker takih je kraljestvo Božje.

15. Resnično vam pravim: Kdor ne sprejme kraljestva Božjega, kakor otrok, ne pride va-nj.

16. Pa objeme, in položi na nje roke, in je blagoslovi.

17. In ko odide ven na cesto, pribeži nekdo k njemu, in pred njim poklekne, in ga vpraša: Dobri učenik, kaj bi storil, da bi zadobil večno življenje?

18. Jezus mu pa reče: Kaj me imenuješ dobrega? Nihče ni dober, razen eden, Bog.

19. Zapovedi znaš: Ne prešestvuj; ne ubij; ne

ukradi; ne pričaj po krivem; ne goljufaj; spoštuj svojega očeta in mater.

20. On pa odgovorí, in mu reče: Učenik, vsega tega sem se obvaroval od svoje mladosti.

21. Jezus pa pogleda va-nj, in ga poljubi, ter mu reče: Enega ti manjka; pojdi, prodaj, karkoli imaš, in daj revežem, in imel boš zaklad v nebu; pa pridi, vzemi križ, in pojdi za menoj.

22. On pa postane žalosten za voljo te besede, in odide otožen; kerí mel je mnogo premoženja.

23. In Jezus pogleda okoli, in reče svojim učencem: Kako težko pridejo tisti, kateri imajo bogatstvo, v kraljestvo Božje!

24. Učenci so se pa zavzemali nad njegovimi besedami. Jezus pa zopet odgovorí, in jim pravi: Otroci, kako težko je tistim, kateri zaupajo bogatstvu, v kraljestvo Božje priti!

25. Laže je priti kameli skoz iglino uho, nego bo-

gatinu priti v kraljestvo Božje.

26. Oni so se pa na vso moč čudili, govoré med seboj: Pa kdo zamore zveličan biti?

27. Jezus pa pogleda na nje, in reče: Pri ljudéh je nemogoče, a line pri Bogu; ker vse je mogoče pri Bogu.

28. Pa mu začne Peter praviti: Glej, mi smo zapustili vse, in šli za teboj.

29. Jezus pa odgovorí, in reče: Resnično vam pravim, nikogar ni, kateri je zapustil hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive za voljo mene in evangelja,

30. Da ne bi sprejel sedaj v tem veku stokrat toliko, hiš in bratov in sester in mater in otrok in njiv, s preganjanjem, in v bodočem veku večnega življenja.

31. Mnogi pa, ki so prvi, bodo zadnji, in ki so zadnji, prvi.

32. Bili so pa na poti, gredé v Jeruzalem; in Jezus je šel pred njimi,

in oni so se čudili, in gredé za njim, bali. Pa vzeme zopet k sebi dvajnajstere, in jim začne praviti, kar mu se ima zgoditi:

33. Glej, v Jeruzalem gremo, in sin človečji bo izdan vélikim duhovnom in pismoukom, in obsodijo ga k smrti, in izročé nevernikom.

34. In zasramovali ga bodo, in ga bičali, in va-nj pljuvali, in ga umorili; a tretji dan vstane od smrti.

35. Pa pristopita k njemu Jakob in Janez, sina Zebedejeva, in rečeta: Učenik! hočeva, da nama storíš, karkoli bova prosila.

36. On jima pa reče: Kaj hočeta, da vama storím?

37. Ona mu pa rečeta: Daj nama, da sedeva eden na tvojo desnico, in eden na tvojo levico v tvojej slavi.

38. Jezus jima pa reče: Ne vésta, kaj prosita. Moreta li piti kelih, ki ga jaz pijem, in krščena

biti s krstom, s katerim se jaz krstim?

39. Ona mu pa reče: Moreva. In Jezus jima reče: Kelih, ki ga jaz pijem, izpijeta; in s krstom, s katerim se jaz krstim, bosta krščena;

40. Da bi pa sedla na mojo desnico in na mojo levico, ne morem jaz dati, nego (to se dá tistim,) katerim je pripravljeno.

41. In slišavši *to* deseteri, začnó se jeziti nad Jakobom in Janezom.

42. Jezus je pa pokliče k sebi, in jim reče: Vés-te, da tisti, kateri menijo vladati nad narodi, da nad njimi gospodarijo; a njih poglavarji imajo oblast nad njimi.

43. Ne bo pa tako med vami; nego kdorkoli če postati med vami velik, naj vam bo služabnik;

44. In kdorkoli od vas če postati prvi, naj bode vsem hlapec.

45. Ker tudi sin človečji ni prišel, da bi mu

služili, nego da služi, in dá svoje življenje v odkup mnogim.

46. Pa pridejo v Jeriho. In ko so šli iz Jerihe on in njegovi učenci, in obilno ljudstva, sedel je sin Timotejev, slepi Bartimej, kraj poti, in je prosil.

47. In ko sliši, da je Jezus Nazarečan, začne vpiti in govoriti: Sin Davidov, Jezus, usmili se me!

48. In mnogi so mu žugali, naj omolkne; on je pa še mnogo bolj kričal: Sin Davidov, usmili seme!

49. In Jezus se ustavi, in reče, naj ga pokličejo. Pa pokličejo slepca, in mu rekó: Ne boj se! Vstani; kliče te.

50. On pa zažene proč svoj plašč, vstane, in pride k Jezusu.

51. In Jezus odgovorí, in mu reče: Kaj hočesh, da ti storím? Slepce mu pa reče: Rabi, da spregledam!

52. Jezus mu pa reče: Pojdi; tvoja vera ti je pomagala. In precej spregleda, in gre za Jezusom po poti.

XI. POGLAVJE.

In ko so se približevali Jeruzalemu, Betfagi in Betaniji pri oljskej gori, pošlje dva izmed svojih učencev,

2. In jima pravi: Pojdita v vas, ki vama je nasproti; in precej, ko prideta va-njo, najdeta žrebe privezano, na katerem ni noben človek sedel; odvežita je, in pripeljita.

3. In če vama kdo poreče: Kaj delata to? recita: Gospod je potrebuje; in precej je pošlje sèm.

4. Pa odideta, in najdeta žrebe privezano pri vratih zunej na razpotji, in je odvežeta.

5. In nekteri tistih, ki so ondej stali, rekó jima: Kaj odvezujeta žrebe?

6. Ona jim pa rečeta, kakor je Jezus naročil; in pusté ju.

7. Pa pripeljeta žrebe k Jezusu, in denejo na-nj svoja oblačila; in vsede se na-nj.

8. Mnogi pa pogrnejo svoja oblačila po cesti; a drugi so sekali veje z dreves, in je metali na cesto.

9. In tisti, ki so šli spredej, pa tisti, ki so šli za njim, vpili so, govore: Hosana! Blagoslovljen, ki gre v imenu Gospodovem!

10. Blagoslovljeno kraljestvo našega očeta Davida, ktero gre v imenu Gospodovem! Hosana na višavah!

11. In Jezus vnide v Jeruzalem, in v tempelj; in ko vse pregleda, odide, ker je bil uže večer, z dvajsterimi v Betanijo.

12. In ko so drugi dan šli iz Betanije, postane lačen.

13. In ugledavši od daleč smokvo, ki je imela listje, pride, ako bi kaj našel na njej. Pa prišedši k njej, ne najde ničesar razen listja; ker ni bil čas za smokve.

14. In Jezus odgovorí, in jej reče: Naj na vekomaj nikoli nihče s tebe sadú ne jé! In slišijo ga njegovi učenci.

15. Pa pridejo v Jeruzalem. In ko stopi Jezus v tempelj, začne izganjati tiste, ki so po tempeljno prodajali in kupovali a mize menjačev in stole tistih, ki so prodajali globe, prevrne.

16. In ni pustil, da bi kdo nesel posodo skoz tempelj.

17. In učil je, govore jim: Mar ni pisano: „Dom moj naj se imenuje dom molitve vsem narodom?“ Vi ste pa naredili iz njega „jamo tolovajsko“.

18. In pismouki in véliki duhovni slišijo to, in iskali so, kako bi ga pogubili; ker bali so se ga, ker se je vse ljudstvo čudilo njegovemu nauku.

19. In ko se je zvečerilo, šel je ven iz mesta.

20. In gredé zjutraj mimo, ugledajo smokvo, da se je posušila s korenino.

21. Pa se spomni Peter, in mu reče: Rabi, glej, smokva, ktero si preklel, posušila se je.

22. Pa odgovorí Jezus, in jim reče: Imejte vero Božjo!

23. Ker resnično vam pravim: Če reče kdo tej gori: Vzdigni se, in vrzi se v morje! in ne dvomi v svojem srcu, nego veruje, da se zgodi, kar pravi, zgodi mu se, karkoli poreče.

24. Za to vam velím: Vse, karkoli v svojej molitvi prosite, verujte, da prejmete, in zgodi vam se.

25. In kedar se vstopite k molitvi, odpustite, če zoper koga kaj imate; da tudi vaš oče v nebesih odpustí vam vaše grehe.

26. Če pa vi ne odpuščate, tudi ne odpustí vam vaš oče v nebesih vaših grehov.

27. Pa pridejo zopet v Jeruzalem. In ko se je po tempeljno sprehajal, pridejo knjemu véliki duhovni in pismouki pa starešine,

28. In mu pravijo: S kakošno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast, da to delaš?

29. Jezus pa odgovorí, in jim reče: Povprašam vas tudi jaz eno besedo, in odgovorite mi, pa vam

povém, s kakošno oblastjo to delam.

30. Je li bil krst Janezov z nebes, ali od ljudi? Odgovorite mi!

31. In mislili so sami pri sebi, in djali: Če rečemo: Z nebes, poreče: Za kaj mu torej niste verovali?

32. Bili rekli: Od ljudi? Bali so se ljudstva; ker vsi so mislili o Janezu, da je bil res prerok.

33. Pa odgovoré, in rekó Jezusu: Ne vémo. In Jezus odgovorí, in jim reče: Tudi jaz vam ne povém, z kakošno oblastjo to delam.

XII. POGLAVJE.

Pa jim začne v prilikah govoriti: Zasadil je človek vinograd, in ga ogradil s plotom, in izkopal klet, in sezidal stolp, ter ga izročil vinogradnikom, in odpotoval.

2. In ko je bil čas, pošlje k vinogradnikom hlapca, da prejme od vinogradnikov od vinogradovega sadú.

3. Oni ga pa zgrabijo, in ga pretepó, ter pošljejo praznega.

4. In zopet pošlje k njim drugega hlapca; in tega kamnjajo in mu razbijejo glavo, ter pošljejo usramotenega.

5. In zopet pošlje drugega; in tega ubijejo. In mnogo drugih, od katerih nektore pretepó, nektore pa pobijejo.

6. Imajoč torej še edinega svojega ljubljenega sina, pošlje naposled tudi tega k njim, in reče: Mojega sina se bodo bali.

7. Oni pa, vinogradniki, rekó med seboj: Ta je dedič. Pridite, ubijmo ga, in naš bo vinograd.

8. Pa ga zgrabijo, in ga ubijejo, in vržejo iz vinograda.

9. Kaj tedaj storí vinogradov gospodar? Pride in pogubí vinogradnike, in dá vinograd drugim.

10. Mar niste tega pisma brali? „Kamen, ki so ga zidarje zavrgli, on je postal glava oglu;

11. Od Gospoda se je to zgodilo, in čudno je v naših očéh.“

12. In gledali so, da bi ga vjeli; pa zbojé seljudstva. Ker spoznali so, da je proti njim priliko povedal. In pustivši ga, odidejo.

13. Pa pošljejo k njemu nektare od Farizejev in Herodovcev, da bi ga vjeli v besedi.

14. Oni pa pristopijo, in mu rekó: Učenik! vémo, da si pravičen, in ti ni mar nobenega, ker ne gledaš ljudém na lice, nego v resnici učiš pot Božjo. Ali se sme dati cesarju davek, ali ne? ali bi dali, ali ne bi dali?

15. On je pa poznal njih hinavstvo, in jim reče: Kaj me skušate? Prinesite mi denar, da pogledam.

16. Oni pa prinesó. In velí jim: Čegava je ta podoba in napis? Oni mu pa rekó: Cesarjeva.

17. Pa odgovorí Jezus, in jim reče: Dajte, kar je cesarjevega, cesarju, in

kar je Božjega, Bogu. In začudijo mu se.

18. Pa pridejo k njemu Saduceji, kateri pravijo, da ni vstajanja. Pa ga vprašajo, in rekó:

19. Učenik! Mojses nam je napisal: Če komu brat umrje, in zapustí ženo, otrók pa ne zapustí, da vzeme njegov brat njegovo ženo, in zbudi seme svojega brata.

20. Pa je bilo sedem bratov. In prvi je vzel ženo, in umrl, in ni zapustil semena.

21. In vzel jo je drugi, in umrl, in tudi ta ni zapustil semena. Tudi tretji tako.

22. In vzelo jo je njih sedmero, in niso zapustili semena. Naposled za vse mi je umrla tudi žena.

23. O vstajANJI torej, kedar vstanejo, čegava od njih bo žena? ker imelo jo je njih sedmero.

24. Pa odgovorí Jezus, in jim reče: Ne motite li se za to, ker ne znate pisem, ne močí Božje?

25. Ker kedar od mrtvih vstanejo, ne ženijo se, in ne možé, nego so kakor angelji v nebesih.

26. O mrtvih pa, da vstajajo, niste li brali v Mojzesovih bukvah, pri grmu, ko mu je Bog rekel, in djal: „Jaz sem Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov?“

27. Ni *Bog* Bog mrtvih, nego Bog živih; vi se torej močno motite.

28. Pa pristopi eden od pismoukov, ki je poslušal, ko so se prepirali, in videl, da jim je dobro odgovoril, in ga vpraša: Ktera je prva zapoved od vseh?

29. Jezus mu pa odgovorí: Prva vseh zapovedi je: Sliši, Izrael! Gospod naš Bog je edin Gospod.

30. In ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje pameti, in iz vse svoje moči. Ta je prva zapoved.

31. In druga je podobna tej: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.

Veče od teh ni druge zapovedi.

32. Pa mu reče pismouk: Dobro, učenik! Prav si povedal, da je Bog eden, in ni drugega razen njega.

33. In ljubiti ga iz vsega srca, in iz vse pameti, in iz vse duše, in iz vse moči, pa bližnjega ljubiti kakor samega sebe: to je več od vseh žrtev in darov.

34. In ko Jezus vidi, da je on pametno odgovoril, reče mu: Nisi daleč od kraljestva Božjega. In nihče ga ni smel več vprašati.

35. Pa odgovorí Jezus, in reče, uče v tempeljnu: Kako pravijo pismouki, da je Kristus sin Davidov?

36. Ker sam David je rekel v svetem Duhu: „Rekel je Gospod mojemu gospodu: Vsedi se na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov tvojim nogam za podnožje.“

37. Sam David ga torej imenuje gospoda; in odkod je njegov sin? In

obilno ljudstvo ga je rado poslušalo.

38. In govoril jim je v svojem nauku: Varujte se pismoukov, kateri hočejo v dolgih suknjah hoditi, in pozdrave po ulicah,

39. In prve stole po shajališčih, in prve prostore na gostijah;

40. Kteri požirajo vdovam hiše, in na videz dolgo molijo: ti prejmo ostrejo sodbo.

41. Pa se vsede Jezus crkvenemu zakladu nasproti, in je gledal, kako meče ljudstvo denar v skrinjico; in mnogi bogatini so metali veliko.

42. Pa pride ena uboga žena, in vrže dve lepi, kar je en vinar.

43. Pa pokliče svoje učence, in jim reče: Resnično vam pravim, da je ta uboga žena vrgla več od vseh, kateri mečejo v skrinjico.

44. Ker vsi so vrgli od svoje obilnosti; ta je pa vrgla od svoje revščine vse, kar je imela, ves svoj živež.

XIII. POGLAVJE.

In ko je šel iz tempeljna, reče mu eden njegovih učencev: Učenik, glej, kakošno kamenje in kakošne zidine!

2. In Jezus odgovori, in mu reče: Vidiš li te-le velike zidine? Ne kamen ne ostane na kamenu, kateri se ne bi podrl.

3. In ko je sedel na oljskej gori tempeljnu nasproti, povpraševali so ga posebej Peter in Jakob in Janez in Andrej:

4. Povedi nam, kedaj bo to? in kaj bo znamenje, ko so ima vse to izpolniti?

5. Jezus jim pa odgovori, in začne praviti: Varujte se, da vas kdo ne premoti!

6. Ker mnogi pridejo na moje ime, in porekó: Jaz sem *Kristus*; in mnogo jih preslepé.

7. Ko pa zaslišite o bojih in glasove o bojih, ne ustrašite se! Ker to mora biti. Ali ni še konec.

8. Ker narod vstane na narod, in kraljestvo na kraljestvo; papotresibodo po krajih, in lakote bodo in prekucije.

9. Začetek nadlogam je to. Vi se pa varujte! Ker izročevali vas bodo sodnijam in shajališčem; bičani boste, in predvladarje in kralje vas popeljejo za voljo mene, njim za pričo.

10. In pri vseh narodih se mora poprej oznaniti evangelj.

11. Kedar vas pa popeljejo, da vas izročé, ne skrbite naprej, kaj bi govorili, in ne premišlujate; nego kar vam se dá tisto uro, to govorite; ker niste vi, ki govorite, nego sveti Duh.

12. Izdajal bo pa brat brata v smrt, in oče sina; in otroci vstanejo zoper roditelje, in je pomoré.

13. In sovraženi boste od vseh za voljo mojega imena; kdor pa pretrpí do konca, ta bo zveličan.

14. Kedar pa ugledate „gnjusobo razdevanja“,

prerečeno po preroku Danijelu, da stoji, kjer ne bi imela, (kdor bere, naj ume!) tedaj naj tisti, kateri so v Judeji, zbežé na gore.

15. Kdor je pa na strehi, ne stopa naj dol v hišo, in ne hodi noter, da bi kaj vzel iz svoje hiše.

16. In kdor je na polji, ne vrne naj se, da bi vzel svoj plašč.

17. Gorjé pa nosečim in doječim o tistih dneh!

18. Molite pa, da ne bi bil vaš beg po zimi.

19. Ker tisti dnevi bodo stiska, kakoršne ni bilo od začetka stvarjenja, ktero je stvaril Bog, doslej, in je tudi ne bo.

20. In ko ne bi bil Gospod prikrajšal dní, ne bi bil zveličan noben človek; ali za voljo izvoljencev, ktere je izvolil, prikrajšal je dní.

21. In če vam tedaj kdo reče: Glej, tù je Kristus, ali: Glej, ondej je, ne verjemite.

22. Ker vstanejo lažnjivi kristusi in lažnjivi preroki,

ter bodo delali znamenja in čudeže, da bi premotili, ko bi bilo mogoče, tudi izvoljence.

23. Vi se pa varujte; glej, povedal sem vam vse poprej.

24. O tistih dneh pa, po tej stiski, solnce potemni, in mesec ne bo dajal svoje svetlobe,

25. In zvezde nebeške bodo padale, in sile, ktere so na nebesih, bodo se pregibale.

26. In tedaj ugledajo sina človečjega, da gre v oblakih z veliko močjó in slavo.

27. In tedaj pošlje svoje angelje, in zbere svoje izvoljence od čveterih vetrov, od konca zemlje do kraja neba.

28. Od smokve se pa naučite priliko: Kedar se njena veja pomladí, in listje požene, véste, da je blizu spomlad;

29. Tako tudi vi, ko zagledate, da se te rečí godé, véдите, da je blizu pri vratih.

30. Resnično vam pra-

vim, da ne prejde ta rod, dokler se vse te rečí ne zgodé.

31. Nebo in zemlja prejdeta; moje besede pa nikoli ne prejdejo.

32. O tistem dnevu in uri pa nihče ne vé, tudi ne angelji v nebu, tudi sin ne, razen oče.

33. Pazite, čujte in molite; ker ne véste, kedaj je čas.

34. Kakor je človek, ki je odpotoval, zapustil svoj dom, in dal svojim hlapcem oblast, in vsakemu svoje delo, in zapovedal vratarju, da čuje.

35. Čujte torej, (ker ne véste, kedaj pride hišni gospodar, zvečer, ali o polnoči, ali ko petelin zapoje, ali zjutraj;)

36. Da ne pride nena doma, in vas ne najde, da spite.

37. Kar pa vam pravim, pravim vsem: Čujte!

XIV. POGLAVJE.

Po dveh dneh je bila pa velika noč in god

opresnih kruhov. In iskali so véliki duhovni pa pismouki, kako bi ga sè zvijačo vjeli, in usmrtili.

2. Govorili so pa: Ne v praznik, da se narod ne spunta.

3. In ko je bil v Betaniji, v hiši Simona gobovca, in je sedel za mizo, pride žena, ktera je imela sklenico čiste dragocene nardove mire; pa razbije sklenico, in je zlivala na njegovo glavo.

4. Bili so pa nekteri, ki so se sami pri sebi hudovali, in djali: Čemu se je ta potrata mire zgodila?

5. Ker to bi se bilo moglo za več kakor sto grošev prodati, in dati ubogim. In kregali so jo.

6. Jezus pa reče: Pustite jo; kaj jej delate skrbí? Dobro delo je storila na meni.

7. Ker ubogeimate vselej pri sebi, in kedar hočete, morete jim dobro storiti; mene pa nimate vselej.

8. Kar je ona mogla, storila je; prva je pomazala moje telo za pogreb.

9. Resnično vam pravim: Kjerkoli po vsem svetu se oznani ta evangelj, pové se tudi *to*, kar mi je ona storila, njej v spomin.

10. In Judež Iškarriot, eden od dvanajsterih, odide k vélikim duhovnom, da jim ga izdá.

11. Oni pa, ko *to* slišijo, razveselé se, in mu obrekó dati denarja; in iskal je, kako bi ga o priložnosti izdal.

12. In prvi dan opresnih kruhov, ko so darovali velikonočno jagnje, rekó mu njegovi učenci: Kje hočeš, da gremo, in pripravimo, da jés velikonočno jagnje?

13. Pa pošlje dva svojih učencev, in jima pravi: Pojdita v mesto; in srečava vaju človek, nesé vrč vode. Pojdita za njim,

14. In kjer vnide, recita hišnemu gospodarju: Učenik pravi: Kje je gos-

tilnica, kjer bi sè svojimi učenci jedel velikonočno jagnje?

15. In on vama pokaže veliko izbo, pogrnjeno in pripravljeno; tam nam priredita.

16. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je rekel, ter pripravita velikonočno jagnje.

17. In ko se zvečerí, pride z dvanajsterimi.

18. In ko so sedeli za mizo in jedli, reče Jezus: Resnično vam pravim, da me eden izmed vas, ki z menoj jé, izdá.

19. Oni se pa začnó žalostiti, in mu praviti eden za drugim: Ali jaz? in drugi: Ali jaz?

20. On pa odgovorí, in jim reče: Eden od dvanajsternih, ki pomaka z menoj v skledo.

21. Sin človečji sicer gre, kakor je pisano o njem; pa gorjé tistemu človeku, po katerem bo sin človečji izdan; ker bolje bi mu bilo, da se

ne bi bil tisti človek rodil.

22. In ko so jedli, vzeme Jezus kruh, in blagoslovi, in prelomi, ter jim dá, in reče: Vzemite, jejte; to je moje telo.

23. In vzeme kelih, in zahvali, ter jim dá; in pili so iz njega vsi.

24. In jim reče: To je moja kri, novega zakona, ktera se prelije za mnoge.

25. Resnično vam pravim, da ne bom več pil od trtinega rodú, do tistega dne, ko ga pijem novega v kraljestvu Božjem.

26. In ko odpojó, odidejo na oljsko goro.

27. In Jezus jim pravi: Vsi se pohujšate to noč od mene. Ker pisano je: „Pastirja udarim, in razkropé se ovce.“

28. Ali po svojem vstajenji pojdem pred vami v Galilejo.

29. Peter mu pa reče: In če se vsi pohujšajo, ali jaz ne.

30. Pa mu reče Jezus:

Resnično ti velím, da no-
coj to noč, predno pe-
telin dvakrat zapoje, za-
tajiš me trikrat.

31. On je pa še bolj
pravil: Ko bi moral s te-
boj vred umreti, nikoli
te ne zatajím. Tako so
tudi vsi govorili.

32. Pa pridejo na mesto,
kteremu je ime Getse-
mane; in reče svojim
učencem: Vsedite se tù
dotlej, da zmolim.

33. In vzeme Petra in
Jakoba in Janeza se-
boj. Pa začne žalovati in
obupovati.

34. In jim reče: Žalostna
je moja duša do smrti;
ostanite tù, in čujte.

35. Pa odide malo dalje,
in pade na zemljo, ter
je molil, da bi šla, če
je mogoče, ta ura mimo
njega.

36. In je govoril: Aba,
oče! vse je mogoče tebi.
Prenesi ta kelih od mene;
ali ne, kar jaz čem, nego
kar ti.

37. Pa pride, in je najde,
da spé, ter reče Petru:

Simon, spíš? Ali nisi mo-
gel ene ure prečuti?

38. Čujte in molite, da
ne zajdete v skušnjava;
duh je sicer krepek, pa
telo je slabo.

39. In zopet odide, in
moli, in reče iste be-
sede.

40. In ko se vrne, najde
je zopet, da spé; ker bile
so njih oči težke, in niso
vedeli, kaj bi mu odgo-
vorili.

41. Pa pride v tretje, in
jim pravi: Spíte dalje in
počivajte! Dosti je; prišla
je ura. Glej, sin človečji
se izdaja grešnikom v
roke.

42. Vstanite, pojdimo!
Glej, moj izdajavec se je
približal.

43. In precej, ko je še
on govoril, pride Judež,
kteri je bil eden od dva-
najsterih, in z njim mnogo
ljudstva z meči in koli,
od vélikih duhovnov pa
pismoukov in starešín.

44. Dal jim je pa njegov
izdajavec znamenje, velé:
Kogar poljubim, tisti je;

zgrabite ga, in odpeljite varno.

45. In prišedši, pristopi precej k njemu, in reče: Rabi! rabi! in ga poljubi.

46. Oni pa položé na-nj svoje roke, in ga zgrabijo.

47. Eden tistih pa, ki so zraven stali, izdere meč, in mahne hlapca vélikega duhovna, in mu odseka uho.

48. In Jezus odgovorí, in jim reče: Kakor na razbojnika ste šli z meči in kóli, da me vjemete?

49. Vsak dan sem bil pri vas, uče v tempeljnu, in niste me zgrabili; ali da se izpolni pismo.

50. In zapustivši ga, odbeže vsi.

51. In šel je za njim neki mladeneč, ogrnjen s platnom po nagem; in popadejo ga mladenči.

52. On pa pustí platno, in odbeží nag od njih.

53. Pa odpeljejo Jezusa k vélikemu duhovnu. In snidejo se pri njem vsi véliki duhovni pa starešine in pismouki.

54. In Peter je šel oddaleč za njim, noter na dvor vélikega duhovna; in je sedel s hlapci, ogrevaje se pri ognji.

55. Véliki duhovni in ves zbor so pa iskali zoper Jezusa priče, da bi ga usmrtili; ali ne najdejo je.

56. Ker mnogi so pričali po krivem zoper njega, in priče niso bile enake.

57. Pa so vstali nekteri, in pričali po krivem zoper njega, in so djali:

58. Mi smo ga slišali, ko je djal: Jaz poderem ta tempelj, ki je narejen z rokami, in v treh dneh sezidam drugega, kateri ne bo delan z rokami.

59. Pa tudi ta njih priča ni bila enaka.

60. In véliki duhoven stopi na sredo, in vpraša Jezusa, in reče: Mar ne odgovarjaš ničesar? Kaj pričajo ti zoper tebe?

61. On je pa molčal, in ni ničesar odgovoril. Zopet ga vpraša véliki duhoven, in mu reče: Si li

ti Kristus, sin blagoslovljenega?

62. Jezus pa reče: Jaz sem. In videli boste sina človečjega, ko pride, sedé na desnici močí, na nebeških oblakih.

63. Véliki duhoven pa raztrga svoje oblačilo, in reče: Kaj nam je še treba prič?

64. Slišali ste kletvino zoper Boga; kaj se vam zdí? Oni pa vsi razsodijo, da je vreden smrti.

65. In nekteri začnó va-nj pljuvati, in mu zakrivati obraz, in ga po ušesih bíti, in mu praviti: Prerokuj! In hlapci so ga topli s palicami.

66. In ko je bil Peter doli na dvorišči, pride ena od dekel vélikega duhovna,

67. In videvši Petra, da se ogreva, pogleda va-nj, in reče: Tudi ti si bil z Nazarečanom Jezusom.

68. On pa utají, in reče: Ne vém, in ne umem, kaj ti praviš. Pa izide ven pred dvor: in petelin zapoje.

69. In dekla, videvši ga, začne zopet praviti tistim, ki so zraven stali: Ta je od njih.

70. On je pa zopet tajil. In malo potem so zopet tisti, ki so stali zraven, djali Petru: Gotovo si od njih; ker Galilejec si, in tudi tvoja govorica je podobna.

71. On se pa začne rotiti in prisegati: Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.

72. In drugoč petelin zapoje. In spomni se Peter besede, ki mu jo je rekel Jezus: Predno petelin dvakrat zapoje, zatajiš me trikrat. In zavije se *v oblačilo*, in je jokal.

XV. POGLAVJE.

In precej zjutraj se posvetujejo véliki duhovni sè starešinami in pismouki, in ves zbor, ter Jezusa zvežejo, in odpeljejo, in ga izročé Pilatu.

2. Pa ga vpraša Pilat:

Ti si kralj Judovski? On pa odgovori, in mu reče: Ti praviš.

3. In tožili so ga véliki duhovni močno.

4. Pilat ga pa zopet vpraša, in reče: Ne odgovarjaš li ničesar? Glej, kaj zoper te pričajo.

5. Jezus mu pa ničesar več ne odgovori, da se je Pilat čudil.

6. O prazniku jim je pa izpuščal po enega jetnika, kterega so zahtevali.

7. Bil je pa, kteremu je bilo ime Barbara, s tovarši v ječi, kateri so bili o puntu ubojstvo storili.

8. In ljudstvo zakričí, in začne zahtevati, (naj stori,) kakor jim je vselej storil.

9. Pilat jim pa odgovori, in reče: Hočete li, da vam izpustim kralja Judovskega?

10. Ker vedel je, da so ga bili za voljo nevošljivosti izročili véliki duhovni.

11. Véliki duhovni pa

podpihajo ljudstvo, naj jim rajše Baraba izpustí.

12. Pilat pa odgovori zopet, in jim reče: Kaj torej hočete da storim s tem, kterega imenujete kralja Judovskega?

13. Oni pa zopet zakričé: Križaj ga!

14. Pilat jim pa reče: Kaj pa je hudega storil? Oni pa še bolj zavpijejo: Križaj ga!

15. Pilat pa, hoté ljudstvu ustreči, izpustí jim Baraba; a Jezusa biča, in jim ga dá, da ga križajo.

16. Vojaki ga pa odpeljejo noter na dvor, to je: v sodnišnico, in skličejo ves trop.

17. In oblečejo mu škrlast plašč, in spletó trnjevo krono, in jo denejo na-nj,

18. In ga začnó pozdravljati: Zdrav, kralj Judovski!

19. In bíli so ga po glavi s trstom, in pljuvali va-nj, in pripogibali kolena, in mu se priklanjali.

20. In ko mu se nasmējajo, slečejo mu škrlatasti plašč, in mu oblečejo lastno njegovo oblačilo; pa ga odpeljejo, da ga križajo.

21. In prisilijo nekega mimo gredočega, Simona Cirenejca, ki je šel s polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega, da nese njegov križ.

22. In pripeljejo ga na mesto Golgata, kar se tolmači: Mesto mrtvaške glave.

23. In dajali so mu piti vina z miro; pa on ne vzeme.

24. In ko so ga na križ razpeli, delili so njegova oblačila, metaje kocko za nje, kdo bi kaj vzел.

25. Bila je pa ura tri, in razpnó ga na križ.

26. In bil je napis njegove krivice napisan: Kralj Judovski.

27. In z njim križajo dva razbojnika, enega na njegovej desnici in enega na njegovej levici.

28. In izpolnilo se je pismo, katero pravi: „In hudodelnikom je prišteto.“

29. In mimo gredoči so ga preklinjali, in majali sè svojimi glavami, in govorili: Ahá, ki podiraš tempelj, in ga v treh dneh postavljaš!

30. Pomagaj si, in stopi s križa!

31. Ravno tako so ga pa zasramovali tudi véliki duhovni med seboj s pismouki, in so djali: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati.

32. Kristus, kralj Izraelski, naj stopi sedaj s križa, da vidimo in verjememo. Tudi tista, ki sta bila z njim križana, zasramovala sta ga.

33. Ko je bila pa ura šest, nastane tema po vsej zemlji, noter do devete ure.

34. In ob devetej uri zavpije Jezus z močnim glasom, in reče: Eloí, Eloí, lama sabahtani? kar se tolmači: Moj Bog! Moj Bog! za kaj si me zapustil?

35. In nekteri, ki so zraven stali, in to sli-

šali, djali so: Glej, Elija kliče.

36. Pa odbeží eden, in napolni gobo z octom, in jo natakne na trst, ter ga je napajal, govore: Pojenajte, da vidimo, če pride Elija in ga sneme.

37. Jezus pa zavpije z močnim glasom, in izdahne.

38. In zagrinjalo v tempeljnu se pretrga na dvoje, od vrha do tal.

39. Videvši pa stotnik, ki je stal njemu nasproti, da je tako zakričal, in izdahnil, reče: Resnično je ta človek sin Božji.

40. Bile so pa tudi ženske, ktere so oddaleč gledale, med kterimi je bila tudi Marija Magdalena, in Marija, Jakoba manjšega in Jozejeva mati, in Salome,

41. Ktere so tudi, ko je bil v Galileji, hodile za njim, in mu služile; pa mnoge druge, ktere so bile z njim prišle v Jeruzalem.

42. In ko se je uže zvečerilo, (ker bil je petek, to je: pred soboto,)

43. Pride Jožef iz Arimateje, pošten svetovalec, kteri je tudi pričakoval kraljestva Božjega, in gre predrzno k Pilatu, in zaprosi Jezusovo truplo.

44. Pilat se pa začudi, da je uže umrl; in poklicavši stotnika, vpraša ga, če je davno umrl.

45. In ko zvé od stotnika, podarí truplo Jožefu.

46. Pa kupi platna, in ga sneme, ter ga zavije v platno, in ga položi v grob, ki je bil iztesan iz kamna; in privalí kamen k grobovim vratom.

47. Marija Magdalena in Marija Jozejeva ste pa gledali, kje so ga pokladali.

XVI. POGLAVJE.

In ko mine sobota, Marija Magdalena in Marija Jakobova in Salome nakupijo dišav, da gredó, in ga pomažejo.

2. In zjutraj zgodaj prvi dan po soboti pridejo k grobu, ko je solnce izšlo.

3. In pogovarjale so se med seboj: Kdo nam odvalí kamen od grobovih vrat?

4. Pa pogledajo, in vidijo, da je kamen odvaljen; ker bil je zelo velik.

5. In prišedši v grob, ugledajo mladenčá, da sedí na desnej strani, in je ogrnjen z belim oblačilom; in preplašijo se.

6. On jim pa pravi: Ne bojte se! Jezusa iščete Nazarečana, ktereга so križali; vstal je, ni ga tu; glej mesto, kjer so ga bili položili.

7. Ali pojdite, povejte njegovim učencem, in Petru, da je šel pred vami v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.

8. Pa odidejo naglo ven, in zbežé od groba; ker spreletal je je strah in groza; in nobenemu ničesar ne povedó, ker so se bale.

9. Ko pa *Jezus* prvi dan po sobotizgodaj vstane, prikaže se najprej

Mariji Magdaleni, iz ktere je bil izgnal sedem hudíčov.

10. Ona odide, in sporočí *to* tistim, kateri so bili z njim, in so žalovali in jokali.

11. In ko slišijo, da živí in ga je ona videla, ne verujejo.

12. Potem se pa prikaže dvema od njih na poti v drugej podobi, ko sta šla na polje.

13. In ona odideta, in naznanita *to* drugim; pa tudi njima ne verujejo.

14. Naposled se prikaže enajsterim, ko so sedeli za mizo, in ograja njih nevero in trdosrčnost, ker niso verjeli tistim, kateri so ga videli, da je vstal.

15. In jim reče: Pojdite po vsem svetu, in oznanite evangelj vsemu stvarjenju.

16. Kdor veruje in se dá krstiti, bo zveličan; kdor pa ne veruje, bo pogubljen.

17. Znamenja pa tistim, kateri verujejo, bodo ta: v mojem imenu bodo iz-

ganjali hudiče; govorili bodo nove jezike;

18. Gade bodo prijekali; in če kaj strupenega izpijó, ne bo jim škodovalo; na bolnike bodo roke pokladali, in zdravi bodo.

19. Ko jim je pa Go-

spod izgovoril, bil je vzet v nebo, in se je vsedel na desnico Božjo.

20. Oni so pa šli, in oznanovali povsodi, in Gospod jim je pomagal, in potrjeval besedo s čudeži, ki so se godili za njo. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000048591

